

Az amerikai politika Donald Trump hatalomra kerülése óta szándékosan nem folyik bele annyira Európa ügyeibe, mint azt az Egyesült Államok tette a korábbi elnökök idején, ráadásul Trump Észak-Koreával és hazai gondjaival van elfoglalva. Az Egyesült Királyság szintűgy hátat fordított a kontinensnek, a Brexit és a bevándorlók – legyenek azok kelet-közép-európaiak, ázsiaiak vagy afrikaiak, épp elég gondot okoznak Theresa Maynek. Az Európai Unión belül jelenleg két hatalmi tömb létezik: a francia-német irányítás alatt álló mag-Európa, illetve a Budapest–Varsó tengely. Előbbi az amerikaiak és angolok nélkül nyeregben érzi magát, a Macron–Merkel duó jól láthatóan egymásra talált, és úgy gondolják, hogy közösen megszerezhetik a hegemoniát az öreg kontinens felett. Rendszeresen tárgyalnak közösen, azt gondolják, hogy megoldhatják az ukrán konfliktust, és Putyin majd betartja az általuk előírt elveket, továbbá új irányt szabnának az európai bevándorláspolitikának. Úgy állnak elő a migrációt illetően újabb és újabb terveikkel, mintha nem mondta volna már el azokat Orbán Viktor legalább két éve.

De nem ez a legnagyobb baj, hanem az, hogy a német kancellár és a francia elnök nyilatkozataiból két törekvés világosan kirajzolódik: az egyik, hogy nem akarják teljesen megállítani a bevándorlást. A másik, hogy hegemoniát akarnak Európa felett és nem tűrnek meg semmilyen más hatalmi tömböt. Nem véletlen, hogy az elmúlt napokban az említett kormányfők többször Lengyelország belügyeibe szóltak bele, ahogyan azt velünk teszik rendszerint. Mint ahogy az sem véletlen, hogy Macron a napokban tárgyalt a cseh, a szlovák, az osztrák, a román és a bolgár kormányfővel. Egyértelmű a cél: a visegrádi egység megbontása, ami az említett tárgyalófelek esetében nem is reménytelen vállalkozás.

A Budapest–Varsó tengely azonban Csehország és Szlovákia nélkül is létezik, már csak azért is, mert lengyel barátaink mind népességben, mind gazdasági teljesítményben, mind haderóban jóval felülmúlják a cseheket, szlovákokat. A mag-Európa gazdasága jelenleg jóval erősebb, és bár a Merkel–Macron duó dinamikusnak mutatkozik, politikájuk ingoványos talajon áll. Macron nem De Gaulle, Merkel pedig nem Bismarck. Franciaországban és Németországban pillanatok alatt olyan helyzet állhat elő, ami elsodorja a két ország kormányfőjét.

Velük szemben a gazdaságilag gyengébb Budapest–Varsó tengely előtt ugyanakkor egyre több lehetőség kínálkozik, hazánk Oroszországgal és Kínával erősödő gazdasági kapcsolatai biztató irányba mutatnak. Amennyiben ez továbbra is határozott és ügyes politikával párosul, úgy kénytelen lesz beletörődni abba a Nyugat, hogy több száz év után ismét létezik egy erős hatalmi tömb Közép-Európában.